

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงสาธารณสุข. (2543). ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ 196 เรื่อง ฆา
กัลยาณี โสมนัส. (2540). การผลิตกล้วยหอมผงโดยการทำแห้งแบบโฟมและแบบพ่นฝอย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ.
- คณาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร. (2546). วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการ
อาหาร. (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- คุ้มเกล้า ตุลาตุลิก และพนิดา รัตนปิติกรณ์. (2551). น้ำกระเทียมคองชนิดผงโดยการทำแห้งแบบ
โฟมแมท. วิทยาศาสตร์เกษตร. 39 (3): 515 -518.
- ชนันท์ ราษฎร์นิยม. (2545). การผลิตน้ำลำไยผงโดยวิธีอบแห้งแบบโฟม-แมท. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชุติมา อนุเทศ. (2552). การเปรียบเทียบคุณภาพผลิตภัณฑ์ผงสำเร็จรูปจากตะไคร้ที่ได้จาก
การทำแห้งแบบลูกกลิ้งและแบบโฟม-แมท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ณรงค์ นิยมวิทย์. (2538). องค์ประกอบและการเปลี่ยนแปลงทางเคมีกายภาพของอาหาร. กรุงเทพฯ
: ฟอรัมแมทพรีนติ้ง.
- คุณหทัย พุเจริญ. (2548). วิธีการผลิตน้ำมันข้าวโพดผงโดยวิธีการอบแห้งแบบโฟม - แมท.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ดลมนัส กาเจ. (2554, 28 กรกฎาคม). แก่นตะวันนับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจทางเลือก, คมชัดลึก : 9
- ทัชชา อ่อนสร้อย. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผลิตเอทานอลจากน้ำคั้นจากหัวแก่นตะวันโดย
ใช้ *Zymomonas mobilis* TISTR 548 ด้วยวิธีการหมักแบบกะ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทมหาบัณฑิต. สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิมิต วรสุต และสนั่น จอกลอย. (2549). อินูลิน:สารสำคัญสำหรับสุขภาพในแก่นตะวัน. แก่น
เกษตร. 34 (2) : 85 - 91.
- พิภพ สดสี. (2546). ผลของเยอร์ซาเต็ม อาร์ติโช๊ค (*Helianthus tuberosus* L.) เป็นสารทดแทนยา
ปฏิชีวนะต่อการเจริญเติบโตการเปลี่ยนแปลงและชีวภาพของลำไส้เล็กส่วนปลายและลำไส้

- ใหญ่ในลูกสุกรหย่านม.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสัตววิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิสิษฐ์ จินตวิวัฒน์ นภัสนันท์ ภูเจริญ กาง ดันตรานนท์ ประไพพิศ บาดระกูล สายสุนีย์ เจริญปัญญาและอนุพงษ์ คุโณปการพันธ์. (2548). รายงานการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการโครงการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม(ค.พ.อ.) รุ่นที่ 128 โครงการลงทุนลำไยพร้อมดื่ม (ระหว่างวันที่ 21 พ.ค – 10 มิ.ย 2548). เชียงใหม่: โรงแรมอิมพีเรียลแม่ปิง.
- พรรณผกา รัตนโกศล สุระพงษ์ รัตนโกศลและสมศักดิ์ ศรีสมบุญ. (2551). มะไฟจีน... สมุนไพรชนิดใหม่. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร. 39 (3): 543 - 546.
- ไพบุลย์ ชรรมรัตน์ วาสิก. (2532). **กรรมวิธีการแปรรูปอาหาร.** สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ภักวีรุฬห์ ถือสมบัติ. (2551). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการผลิตเอทานอลแบบกะจากน้ำคั้นหัวแก่นตะวันโดย *Saccharomyces cerevisiae* TISTR 5048.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหาร บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ยุภัณฑ์ มิตลเลอร์. (2540). โซเดียมคาร์บอเนตซีเมตลิตเซลลูโลส. วารสารกรมวิทยาศาสตร์บริการ. 45 (143): 15 -16.
- วิภาวี ศรีคำภา. (2551). **อินูลินในแก่นตะวัน: การสกัด การวัดและผลกระทบต่อคุณสมบัติทางกายภาพและเคมีของเค้กไขมันต่ำ.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิภาวี ศรีคำภา และ จันทน์ อูริยะพงศ์สรณ์. (2551). **การวิเคราะห์และสกัดอินูลินจากแก่นตะวัน.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาเทคโนโลยีการอาหาร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วัชรวิ มหัทธนพรอด และรัตนา อัดตปัญญา. (2543). **ปัญหาพิเศษการพัฒนาวิธีการทำน้ำลำไยผงด้วยวิธี Foam-mat drying.** เชียงใหม่: ภาควิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศุภกิจ อินพุ่ม เต็มศักดิ์ ส่งวัฒนา และอาภัสรา แสงนาค. (2547). การผลิตแคโรทฟองโดยการทำแห้งด้วยวิธีทำให้เกิดฟอง. วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา. 9 (1): 65 - 72.
- ศุภวันจักรี พลมีศักดิ์. (2545). **ผลการใช้จุลินทรีย์ผสมและโอลิโกแซคคาไรด์จากพืชเยรูซาเลมอาร์ติโชคในอาหารสุกรรุ่นขุน เพื่อลดกลิ่นเหม็นและแอมโมเนียของมูลสุกร.** วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. ภาควิชาสัตวบาล คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุวรรณา สุภิมารศ. (2543). เทคโนโลยีการผลิตลูกกวาดและซ็อกโกแลต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนั่น จอกลอย วีระยา ลาดบัวขาวและรัชนก มีแก้ว. (2549ก). แก่นตะวัน (*Helianthus tuberosus* L.): พืชชนิดใหม่ใช้เป็นพลังงานทดแทน. *แก่นเกษตร*. 34 (2) : 104 - 111.
- สนั่น จอกลอย นิमित วรสูต จิรายุทธ ดาระสา รัชนก มีแก้ว ถวัลย์ เกษมาลาและวิลาวรรณ ตุลา. (2549ข). ศักยภาพการให้ผลผลิตและลักษณะทางการเกษตรของแก่นตะวันพันธุ์ต่าง ๆ ในสภาพการเพาะปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. *แก่นเกษตร*. 34 (2) : 139 - 150.
- สนั่น จอกลอย รัชนก มีแก้ว วิลาวรรณ ตุลาและถวัลย์ เกษมาลา. (2549ค). อิทธิพลของปุ๋ยอินทรีย์ และปุ๋ยเคมีที่มีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตของแก่นตะวัน. *แก่นเกษตร*. 34 (2) : 171 - 182.
- สนั่น จอกลอย รัชนก มีแก้ว ถวัลย์ เกษมาลาและวิลาวรรณ ตุลา. (2549ง). ระยะเวลาเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมสำหรับการผลิตแก่นตะวัน. *แก่นเกษตร*. 34 (2) : 183 - 189.
- สมชาย จอมดวง. (2548). การเปรียบเทียบกรรมวิธีและลักษณะคุณภาพมะกึ่งฝงที่ผลิตโดยวิธีเคลือบน้ำตาลและวิธีอบแห้งแบบโฟมเมท. *วารสารอาหาร*. 36(4) : 313 - 321
- สมชาย จอมดวง และอรทัย บุญทะวงศ์. (2548). การเปรียบเทียบกรรมวิธีและลักษณะคุณภาพมะกึ่งฝงที่ผลิตโดยวิธีเคลือบน้ำตาลและวิธีอบแห้งแบบโฟมเมท. *วารสารอาหาร*. 35 (4) : 313-321
- สมชาติ โสภณธณฤทธิ. (2532). การอบแห้งอาหาร. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อรุณี อภิชาติสร่างกูร. (2530). *วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารทั่วไป*. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารยา แสงกนิก. (2552). การวิเคราะห์อินูลินและอนุพันธ์ในหัวของต้นแก่นตะวัน .วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อัศจรรย์ สังข์ศิริพงษ์ และปิยาภรณ์ เชื้อมชัยตระกูล. (2548). การพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำลูกหม่อนฝงโดยวิธีการอบแห้งแบบโฟม-เมท. เชียงราย : สาขาเทคโนโลยีการอาหาร สำนักวิชาอุตสาหกรรมเกษตร.
- อรทัย บุญทะวงศ์. (2547). กรรมวิธีและลักษณะคุณภาพของผลิตภัณฑ์มะกึ่งฝงขงละลายที่ผลิตโดยวิธีเคลือบฝวน้ำตาลและอบแห้งแบบโฟม-เมท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร.มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- AOAC. (2002). **Official Method of Analysis (15th ed)**. Verginia: The Association of official Analytical Chemists.
- Al-khatani H.A. and Hasson B.H. (1990). Spray drying of Roselle(*Hibicus sabdariffa L.*)extract. **Journal of Food Science**. 64 : 337 – 343.
- Chaplin M. (2008). **Carboxymethylcellulose**. Retrieved : <http://Lsbu.ac.ukwaterhycmc>. [Access date : 28 February 2008].
- Cosgrove D.R., Oelke E.A., Doll J.D., Davis D.W., Undersanser D.J. and Opinger E.S. (1991). Jerusalem Artichock. **J. Alternative Field Crops Manual**. 1- 8.
- Dickinson, E. and Stainsby, G. 1982. **Colloids in Foods**. Applied Science Publishers, London, UK.
- Dow Chemical Company. (1962). **Methocel premium, Food gums in baked goods**. Michigan: Dow Chemical Company Midland.
- Duke J.A. and Wain K.K. (1981). **Medicinal plant of the world: Computer index with more than 85,000 entries**. 3 volumes, Longman group UK Limited.
- Farnworth E.R. (1993). Fructans in human and animal diets. (In) M. Suzuki, N.J. Chatterton, eds **Science and Technology of Fructans**. CRC Press, pp 257- 272.
- Galindo S.S. and Guiraud J.P. (1996). Sugar potential of different Jerusalem artichoke cultivars according to harvest. **Food Science**. 15 - 20.
- Karim A.A. and Wai C.C. (1999). Foam-mat drying of starfruit (*Averrhoa carambola L.*) puree. Stability and air drying characteristics. **Journal of Food Chemistry**. 64 : 337 – 343.
- Kaur N. and Gupta A.K. (2002). Application of inulin and oligofructose in health and nutrition. **Journal Bioscience**. 27 : 703 - 714.
- Kirk S. and Sawyer R. (1991). **Pearson's composition and analysis of food**. 9th ed. New York.
- Molder H.W., Jones J.D. and Mazza G. (1993). Observation on long- term storage and processing of Jerusalem artichoke tubers (*Helianthus tuberosus*). **Food Chemistry**. 51 : 263 - 269.
- Orafti. (2005). Active food scientific monitor. **An Orafti Newsletter** . 29 : 707 - 716.
- Rajkumar P., Kailappan R., Viswanathan R. and Raghavan G.S.V. (2007). Drying characteristics of foamed alphonso mango pulp in a continuous type foam mat dryer. **Journal of Food Engineering**. 79 : 1452 – 1459.
- Sankat C.K. and Castaigne F. (2004). Foaming and drying behaviour of ripe bananas. **Journal of Lebensmittel-Wissenschaft und-Technology**. 37: 51– 525.

- Schrijver R.D. (2001). Dietary oligosaccharide supplements: Effects on digestion in pigs. **Digestive physiology of pigs. Proc. Attech's 8th Ann. Symp.** Sweden University of Agricultural Science Press, Uppsala.
- Shaw D. (1980). **Introduction to colloid and surface chemistry.** London: Butterworth.
- Suzuki M. and Chatterton N.J. (1993). **Science and Technology of Fructans.** CRC Press, pp 257-272.
- Wapen S. and Tanaboon S. (2005). Influence of harvest time and storage temperature on characteristics of inulin from Jerusalem artichoke (*Helianthus tuberosus L.*) tubers. **Postharvest Biology and Technology.** 37: 93 - 100.
- Zhao G.M., Liu Z.P., Chen M.D. and Kou W.F. (2006). Effect of saline aquaculture effluent on salt to tolerant Jerusalem artichoke tubers (*Helianthus tuberosus L.*) in a semi-arid coastal area of China. **Pedospere.** 16 (6): 769.

ภาคผนวก

ภาพผนวก ก
ลักษณะทั่วไปของน้ำแก่นตะวันผง

ภาพลักษณะทั่วไปของน้ำแก่นตะวันผง

ก. น้ำแก่นตะวันก่อนกรอง

ข. น้ำแก่นตะวันหลังกรอง

ภาพผนวก 1 น้ำแก่นตะวันก่อนกรองและหลังกรอง

ภาพผนวก 2 ลักษณะของการก่อโฟมที่ดี

ภาพผนวก 3 ลักษณะของการก่อโพล์มที่ไม่ดี

ภาพผนวก 4 แก่นตะวันผง

ภาพผนวก 5 แก๊นตะวันผงและการบรรจุหีบห่อ

ภาพผนวก 6 แก๊นตะวันผงที่ผ่านการชงละลายและการบรรจุหีบห่อ

ภาพผนวก ข
การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพและทางเคมี

การวิเคราะห์สมบัติทางกายภาพและทางเคมี

สมบัติทางกายภาพ

1. ร้อยละของผลผลิต (% yield)

$$\text{ปริมาณน้ำแก่นตะวันที่สกัดได้} = \frac{\text{น้ำหนักน้ำที่สกัดได้ (กิโลกรัม)}}{\text{น้ำหนักแก่นตะวันเริ่มต้น (กิโลกรัม)}} \times 100$$

2. ค่าสี (ด้วยเครื่อง Color reader)

ค่าสี L* เป็นค่าความสว่าง (lightness) a* เป็นค่าสีแดงหรือสีเขียว (redness / Greenness) และ b* เป็นค่าสีเหลืองหรือสีน้ำเงิน (yellowness / Blueness)

L* เป็นค่าความสว่าง

L* = 0 วัตถุไม่มีสีดำ

L* = 100 วัตถุไม่มีสีขาว

a* เป็นค่าสีแดงหรือสีเขียว

a* มีค่าเป็นบวก วัตถุมีสีออกแดง

a* มีค่าเป็นลบ วัตถุมีสีออกเขียว

b* เป็นค่าสีเหลืองหรือสีน้ำเงิน

b* มีค่าเป็นบวก วัตถุมีสีออกเหลือง

b* มีค่าเป็นลบ วัตถุมีสีออกน้ำเงิน

3. ปริมาณการแยกตัวของน้ำ (AOAC, 2002)

- 1) ใส่โพลีเมอร์ลงในกรวยกรอง ซึ่งวางอยู่บนกระบอกตวง
- 2) บันทึกปริมาตรของของเหลวที่แยกตัวออกจากโพลีเมอร์เมื่อเวลาผ่านไป 2 ชั่วโมง
- 3) หาอัตราการแยกตัวของของเหลวออกจากโพลีเมอร์ (มิลลิลิตรต่ออนาทิ)

4. ความหนาแน่นของโพลีเมอร์ (Karim and Wai, 1991)

1) เทโพลีเมอร์ลงในจานแก้วที่ทราบน้ำหนักและปริมาตร แล้วปาดผิวหน้าให้เรียบเท่ากับระดับขอบจาน

- 2) จากนั้นนำจานแก้วที่ทราบน้ำหนักโพลีเมอร์ไปชั่งน้ำหนัก
- 3) บันทึกข้อมูลที่ได้ลงในตารางบันทึกผลการทดลอง พร้อมทั้งคำนวณความหนาแน่น

จากสมการ (กรัมต่อมิลลิลิตร)

$$\text{ความหนาแน่นของโพลีเมอร์ (กรัมต่อมิลลิลิตร)} = \frac{\text{น้ำหนักของโพลีเมอร์ (กรัม)}}{\text{ปริมาตรของจานแก้ว (มิลลิลิตร)}}$$

5. โอเวอร์รันของโพลีเมอร์ (Karim and Wai, 1991)

- 1) ใส่ของผสมลงในจานแก้วที่ทราบปริมาตร ชั่งน้ำหนักของผสม แล้วจดบันทึก
- 2) ใส่โพลีเมอร์ลงในจานแก้วที่ทราบปริมาตร ชั่งน้ำหนักของโพลีเมอร์ แล้วจะบันทึก
- 3) คำนวณค่า โอเวอร์รัน (ร้อยละ)

$$\text{โอเวอร์รัน (ร้อยละ)} = \frac{\text{น้ำหนักต่อหน่วยปริมาตรของของผสม} - \text{น้ำหนักต่อหน่วยปริมาตรของของโพลีเมอร์}}{\text{น้ำหนักต่อหน่วยปริมาตรของของโพลีเมอร์}} \times 100$$

6. ความสามารถในการละลาย (Al-Khatani and Hassan, 1990)

- 1) ชั่งน้ำหนักตัวอย่างจำนวน 50 มิลลิกรัม (0.050 กรัม) ใส่ลงในหลอดทดลอง
- 2) ใส่น้ำกลั่น 1 มิลลิลิตร ลงในหลอดทดลอง
- 3) นำหลอดทดลองปั่นด้วยเครื่องเขย่าสารละลาย (Vortex mixer, Model KMC-1300V, Korea)
- 4) จดบันทึกเวลาที่ใช้ในการละลายอย่างสมบูรณ์ (วินาที)

สมบัติทางเคมี

1. ความชื้น (AOAC, 2002)

- 1) ชั่งน้ำหนักที่แน่นอนของตัวอย่างจำนวน 2 กรัม ใส่ลงในภาชนะใส่ตัวอย่างสำหรับวิเคราะห์ความชื้น (Moisture can)
- 2) นำไปอบในตู้อบความร้อนที่อุณหภูมิ 100 + 3 องศาเซลเซียส โดยเปิดฝาครอบไว้เล็กน้อย เป็นเวลา 1 ชั่วโมง
- 3) นำออกจากตู้อบความร้อน (ปิดฝาครอบให้สนิท) ทิ้งให้เย็นในโถดูดความชื้นประมาณ 30 นาที
- 4) ชั่งน้ำหนักของตัวอย่างที่เย็น
- 5) อบตัวอย่างในตู้อบความร้อนซ้ำอีกประมาณ 30 นาที แล้วทิ้งให้เย็นในโถดูดความชื้น ชั่งน้ำหนัก
- 6) อบตัวอย่างในตู้อบความร้อนซ้ำอีกประมาณ 30 นาที หรือจนกว่าน้ำหนักของตัวอย่างที่ได้มีการเปลี่ยนแปลงน้อยมาก (ทศนิยมที่ 3 หรือ 4)
- 7) บันทึกข้อมูลที่ได้ลงตารางบันทึกผลการทดลอง พร้อมทั้งคำนวณปริมาณความชื้นของตัวอย่างในรูปร้อยละของน้ำหนัก จากสมการ

$$\text{ความชื้น (ร้อยละ)} = \frac{\text{น้ำหนักของตัวอย่างหลังอบ} \times 100}{\text{น้ำหนักของตัวอย่างเริ่มต้น}}$$

2. ปริมาณน้ำอิสระ (AOAC, 2002)

การวัดปริมาณน้ำอิสระ (Water activity ; A_w) โดยเครื่องวัดค่าวอเตอร์แอกทิวิตี

(Novasina, Model AW –Center 200 ,Switzerland)

- 1) ก่อนใช้เครื่องต้องทำการ Calibration นำตัวอย่างใส่ในตลับพลาสติก ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 3 เซนติเมตร สูง 1.2 เซนติเมตร โดยใส่ลงประมาณ 2 ใน 3 ส่วนของความจุตลับ
- 2) วางตลับพลาสติกใส่ตัวอย่างลงที่หลุมใส่ตัวอย่างของเครื่อง
- 3) ปิดฝาปิดหัว Senser และ A_w Box
- 4) การอ่านค่าจากเครื่องจะแสดงผลเป็นตัวเลขเมื่อถึงจุดสภาวะคงที่ของค่า A_w ที่ วัดได้ สังเกตจากตัวเลขจะคงที่หรือเครื่องหมายจะขึ้นครบ 4 อันทั้งบนและล่าง
- 5) บันทึกข้อมูลที่ได้ลงในตารางบันทึกผลการทดลอง

3. การวัดปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดโดยใช้ Hand refractometer

- 1) ทำความสะอาด Hand refractometer ก่อนอ่านค่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด ด้วยกระดาษทิชชู
- 2) ทำการปรับค่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด ด้วยน้ำกลั่น โดยปรับให้เท่ากับศูนย์
- 3) หลังจากปรับค่าปริมาตรด้วยน้ำกลั่น ใช้กระดาษทิชชูเช็ดฝาครอบ และด้านปริซึมให้สะอาดและแห้ง
- 4) นำตัวอย่างอาหารมาเกลี่ยบนด้านปริซึม
- 5) ใช้ฝาครอบ Hand refractometer ปิดลงแล้วอ่านค่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมด (องศาบริกซ์) โดยเร็ว ถ้าตัวเลขที่ใช้วัดค่าความหวานเห็นไม่ชัด ก็สามารถปรับได้ด้วยเลนส์ใกล้ตา
- 6) เมื่ออ่านค่าปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดแล้ว ใช้น้ำสะอาดล้างบริเวณฝาครอบและด้านปริซึมให้สะอาด ชั้ด้วยกระดาษทิชชูให้แห้ง

4. การหาปริมาณอินูลิน (วิภาวี ศรีคำภา, 2551) โดยใช้เครื่อง Photo UV-Vis Spectrophotometer)

- 1) โดยการชั่งน้ำหนักแก่นตะวันปริมาณ 0.1 กรัม
- 2) สกัดด้วยน้ำร้อนอุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 15 นาที
- 3) ใช้ชุดวิเคราะห์ปริมาณอินูลินซึ่งวิธีการวิเคราะห์โดยการย่อยด้วยเอนไซม์ซูเครส (Sucrase) และฟรุคตาเนส (Fructanase)
- 4) วัดค่าดูดกลืนแสงด้วยเครื่องวัดการดูดกลืนแสง Spectrophotometer รุ่น Lamda 25 ความยาวคลื่น 340 นาโนเมตร

5. การตรวจสอบชนิดและปริมาณน้ำตาลในน้ำแก่นตะวัน โดยใช้วิธี In house method based on compendium of method for food analysis (พรรณผกา รัตน์โกศลและคณะ, 2551)

- 1) ชั่งสารมาตรฐานน้ำตาลฟรุกโตส 3.804 กรัม และ กลูโคส 3.010 กรัม ละลายด้วยน้ำกลั่น 50 มิลลิลิตร ถ่ายใส่ขวดวัดปริมาตร ขนาด 100 มิลลิลิตร และปรับปริมาตรด้วยอะซิโตรไนไตรท์ให้เข้ากัน
- 2) ใช้เฟสเคลื่อนที่เป็น อะซิโตรไนไตรท์และน้ำ ที่อัตราส่วน อะซิโตรไนไตรท์:น้ำ (83 : 17) ใส่ฟองอากาศโดยใช้การกวนด้วย magnetic stirrer 15 นาที

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบสอบถามการยอมรับของผู้บริโภค

แบบสอบถามการยอมรับของผู้บริโภค

ผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนวดวันผอง

ผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพมีสรรพคุณลดคอเลสเตอรอล เบาหวาน ไขมันในเส้นเลือดและลดความอ้วน

คำแนะนำ ใส่เครื่องหมาย ✓ ในวงเล็บ () ที่ท่านเห็นว่าเหมาะสมและตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() 16-20 ปี () 21-35 ปี
() 35-55 ปี () มากกว่า 55 ปีขึ้นไป

3. การศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมปลาย/ปวช.
() อนุปริญญาตรี/ปวส. () ปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

() นักเรียน () นิสิต/นักศึกษา
() ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ () พนักงานบริษัทเอกชน
() ประกอบอาชีพอิสระ () อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ต่อเดือน

() ไม่มีรายได้ () 5,001-10,000 บาท
() ไม่เกิน 5,000 บาท () 15,001-20,000 บาท
() 10,001-15,000 บาท () มากกว่า 25,000 บาท
() 20,001-25,000 บาท

ส่วนที่ 2 โปรดพิจารณาตัวอย่างเครื่องคัมน้ำแก่นตะวันผงแล้วกรุณาตอบแบบสอบถาม

1. ปกติท่านชอบทานเครื่องคัมน้ำหรือไม่
 - () ชอบ (กรุณาทำแบบสอบถามในข้อถัดไป)
 - () ไม่ชอบ (กรุณาข้ามไปทำข้อที่ 5)
2. รับประทานเครื่องคัมน้ำบ่อยเพียงไร
 - () สัปดาห์ละครั้ง
 - () สัปดาห์ละ 2 ครั้ง
 - () สัปดาห์ละ 4 ครั้ง
 - () อื่นๆ โปรดระบุ.....
3. ท่านชอบทานเครื่องคัมน้ำรสชาติใดมากที่สุด
 - () ผลไม้
 - () สมุนไพร
 - () อื่นๆ โปรดระบุ.....
4. ท่านเลือกซื้อเครื่องคัมน้ำจากสถานที่ใดบ่อยที่สุด
 - () ร้านอาหาร/ภัตตาคาร
 - () ซูเปอร์มาร์เก็ต
 - () ร้านสะดวกซื้อ
 - () อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. ท่านสนใจผลิตภัณฑ์เครื่องคัมน้ำแก่นตะวันผงหรือไม่
 - () สนใจ
 - () ไม่สนใจ
6. ท่านมีความชอบในผลิตภัณฑ์เครื่องคัมน้ำแก่นตะวันผงอย่างไร

ลักษณะของเครื่องคัมน้ำ	ระดับคะแนน
6.1 สีและลักษณะปรากฏ (1-5)	
6.2 เนื้อสัมผัส (1-5)	
6.3. คุณลักษณะด้านกลิ่นรสและรสชาติ (1-5)	

- 1 คือ ชอบน้อยที่สุด
- 2 คือ ชอบเล็กน้อย
- 3 คือ ไม่รู้สึกว่าชอบหรือไม่ชอบ(เฉยๆ)
- 4 คือ ชอบมาก
- 5 คือ ชอบมากที่สุด

ภาคผนวก ง
การเผยแพร่ผลงานวิจัย

การนำเสนอผลงานวิจัยอาชีวศึกษา 2553 :
เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
การประเมินคุณภาพภายในและภายนอก”

ในงานการประชุมสมัชชาการศึกษาภาคพื้นดินแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 5
ในโอกาส “วันครู”

ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ 26- วันเสาร์ที่ 28 สิงหาคม 2553
ณ Hall 2 ศูนย์แสดงสินค้าและการประชุมอิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี

วิจัยเชิงนโยบายและยุทธศาสตร์

วิจัยการจัดการอาชีวศึกษา

วิจัยนวัตกรรมและเทคโนโลยี

vec

research

excellence

occupation

โดย : สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ผลของชนิดและปริมาณสารก่อโฟมที่มีต่อคุณภาพของโฟมในกระบวนการผลิต
น้ำแก่นตะวันผงโดยวิธี โฟม-แมท

Effect of Type and Level of Foaming Agent on Foam Qualities during Production
of Jerusalem Artichoke Juice Powder Using Foam-Mat Method

ผู้วิจัย	นางคณินันต์ บุญอาจ
ตำแหน่ง/สังกัด	ครูผู้ช่วย สังกัด วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
ผู้ร่วมวิจัย	ดร. ปิยวรรณ สุภวิทพัฒนา อาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2552
แหล่งทุนวิจัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ความเป็นมาของการวิจัย

แก่นตะวันนับว่าเป็นพืชชนิดใหม่ของไทยที่มีโอกาสพัฒนาไปเป็นพืชทางเลือกทางการค้าหรืออุตสาหกรรมในอนาคต ถึงแม้ว่าแก่นตะวันไม่ใช่พืชพื้นเมืองของประเทศไทย แต่มีการวิจัยเพื่อปรับปรุงพันธุ์และแนะนำให้เกษตรกรปลูก รวมถึงมีการศึกษาการนำไปใช้ประโยชน์ในแง่ทั้งอาหารคนและสัตว์ นอกจากนี้ยังจัดเป็นพืชสมุนไพรรับประทานได้ทั้งในรูปแบบการบริโภคสดหรือปรุงเป็นอาหารคาวหวาน ในหัวแก่นตะวันมีสารสำคัญ เรียกว่า อินูลิน ซึ่งมีประโยชน์ทำให้ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายดีขึ้น โดยเฉพาะแบคทีเรียที่อยู่ในลำไส้ที่มีประโยชน์เจริญเติบโตดี เช่น *Lactobacillus* , *Bifidobacteria* ในขณะที่ขมิ้นทำให้แบคทีเรียก่อโรคมักมีการเจริญเติบโตต่ำ นอกจากนี้มีรายงานการวิจัยกล่าวว่าการบริโภคแก่นตะวันช่วยลดคอเลสเตอรอล ลดภาวะเสี่ยงจากโรคหัวใจและโรคหลอดเลือด (สนั่น จอกลอย, 2549) ในปัจจุบันแก่นตะวันถูกนำมาใช้ประโยชน์อย่างมาก จากสมบัติการช่วยเจริญอาหาร กระตุ้นการหลั่งน้ำดี ขับปัสสาวะ ใช้เป็นยาระบาย กระตุ้นการสร้างอสุจิ และใช้เป็นยาพื้นบ้านในการรักษาโรคเบาหวาน และไขข้ออักเสบ (Kaur and Gupta, 2002; Schijver *et al.*, 2001) หรือใช้ประกอบอาหาร ขนมและผลิตภัณฑ์ มีผลยับยั้งสารก่อมะเร็ง การสังเคราะห์ไขมันในตับ ส่งผลให้ระดับไขมันและคอเลสเตอรอลในเลือดลดลง

เครื่องคั้นผงเป็นเครื่องคั้นที่กำลังได้รับความนิยมในการบริโภคเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสนใจผลิตภัณฑ์อาหารที่มีความสะดวกในการบริโภคและนิยมบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพมากขึ้น การศึกษาการผลิตเครื่องคั้นแก่นตะวันในรูปแบบผงจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นผง น้ำหนักเบา ความชื้นต่ำ (ประมาณร้อยละ 5) ทำให้เชื้อจุลินทรีย์ไม่สามารถเจริญเติบโตได้

สามารถเก็บไว้ได้นานที่อุณหภูมิห้องเพิ่มความสะดวกในการบริโภค สะดวกต่อการบรรจุหีบห่อและการขนส่งทางการค้า

สำหรับวิธีการทำแห้งแบบโฟม-เมท เป็นวิธีการทำแห้งโดยใช้หลักการตีให้ผลิตภัณฑ์เกิดเป็นโฟม และใช้ความร้อนจากลมร้อนเป็นตัวระเหยความชื้นที่แทรกอยู่ในโฟมออกไป ทำให้ผลิตภัณฑ์แห้งโดยไม่ต้องใช้ปั๊มสุญญากาศและสามารถใช้กับเครื่องอบธรรมดา อาจเป็นแบบถาดหรือแบบสายพานก็ได้ ประกอบกับความเป็นโฟมจะช่วยเร่งให้ความชื้นสามารถระเหยออกไปได้อย่างรวดเร็ว จึงใช้ระยะเวลาในการทำแห้งสั้นมาก เป็นเหตุให้สารให้กลิ่นที่ระเหยได้ง่ายยังคงเหลืออยู่มากกว่าวิธี spray drying อีกทั้งวิธีโฟม-เมทยังสามารถใช้กับผลิตภัณฑ์ที่มีน้ำตาลเป็นส่วนผสมในปริมาณสูง ในขณะที่ใช้วิธีการทำแห้งวิธีอื่นจะประสบปัญหาทำให้น้ำตาลไหม้ได้ง่าย ดังนั้นจากสมบัติต่าง ๆ รวมกับค่าใช้จ่ายในการผลิตที่ต่ำมาก เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการ spray drying และ freeze drying จึงเป็นที่มาของการศึกษาองค์ประกอบของน้ำแก่นตะวันและปริมาณสารก่อโฟมที่เหมาะสมสำหรับผลิตภัณฑ์น้ำแก่นตะวันผง โดยวิธีอบแห้งแบบโฟม-เมท

แนวคิด ทฤษฎีของการวิจัย

ชนิดและปริมาณสารก่อโฟม มีผลต่อคุณภาพของโฟมในกระบวนการผลิตน้ำแก่นตะวันผง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของน้ำแก่นตะวัน
2. ศึกษาผลของชนิดและปริมาณสารก่อโฟมที่มีต่อคุณภาพโฟมในการผลิตน้ำแก่นตะวันผง โดยวิธีอบแห้งแบบโฟม-เมท

สมมติฐานงานวิจัย

แนวทางการผลิตน้ำแก่นตะวันผงด้วยวิธีอบแห้งแบบโฟมเมทสามารถศึกษาได้จากชนิดและปริมาณสารก่อโฟม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วัตถุดิบ

1. แก่นตะวัน เบอร์ 2 พันธุ์ JA 89
2. เมโทเซล (Methocel, food grade, Vidhyasom Co., Ltd., Thailand)
3. กลีเซอริลโมโนสเตียเรต (Glyceryl monostearate, food grade, Vidhyasom Co., Ltd., Thailand)
4. คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (Carboxy methyl cellulose, food grade, Vidhyasom Co., Ltd., Thailand)

2. อุปกรณ์

2.1. อุปกรณ์ที่ใช้ผลิตน้ำแก่นตะวันผง

1. ตู้อบแบบถาด (“Tray dryer” model 160 x 180 x 200, บริษัท นาวาลอย จำกัด, ประเทศไทย)
2. เครื่องตีแบบตะกร้อ (“KitchenAid”, Hobart, U.S.A.)
3. เครื่องปั่นไฟฟ้า (blender PHILIP, ประเทศไทย)
4. เครื่องปิดผนึกระบบสุญญากาศ (packing machine “SuperVac” model GK 100, Wien, Germany)
5. อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (water bath “Memmer” model WB 14, Memmert GmbH + Co. KG, Germany)
6. เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 2 ตำแหน่ง (analytical balance “Chyo” model MK – 300E, YMC Co., Ltd., Japan)
7. เครื่องสกัดน้ำผักผลไม้ (“Moulinex ” ,ประเทศไทย)

2.2 อุปกรณ์ที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพ

1. ตู้อบแบบลมร้อน (Cabinet dryer, Model KPO – 700, Japan)
2. ชุดถ้วยอะลูมิเนียมสำหรับหาความชื้น (moisture can)
3. เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตำแหน่ง (analytical balance “Sartorius” model A120S, Sartorius GmbH Gottingen, Germany)
4. เครื่องวัดค่าปริมาณน้ำอิสระ (thermoconstanter “Novasina” model TH200, Axair AG, Switzerland)
5. เครื่องวัดสี (Color reader KONITA MINALTA รุ่น CR-10, Japan)
6. เครื่องวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (hand refractometer “ATAGO” model NI 0~32, Japan)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร หัวแค้นตะวัน เบอร์ 2 พันธุ์ JA 89 จากแปลงทดลองมหาวิทยาลัยขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น

กลุ่มตัวอย่าง น้ำแค้นตะวันผงที่ทำจากแค้นตะวัน เบอร์ 2 พันธุ์ JA 89

ตัวแปร ตัวแปรต้น ชนิดของสารก่อโฟม น้ำแค้นตะวันผง
ตัวแปรตาม องค์ประกอบทางเคมีของน้ำแค้นตะวันและปริมาณสารก่อโฟม

การศึกษาสมบัติทางเคมีและกายภาพของน้ำแค้นตะวัน

นำหัวแค้นตะวันมาแยกกากและน้ำ โดยเครื่องแยกกาก จากนั้นนำน้ำที่ได้มาตรวจวัดคุณภาพต่างๆดังนี้

1. ตรวจสอบค่าสี (Color reader KONITA MINALTA รุ่น CR-10 .Japan)
2. ตรวจสอบปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้โดยใช้ Hand refractometer (ATAGO) .Japan
3. ตรวจสอบปริมาณน้ำแค้นตะวันที่สกัดได้ (absolute extraction rate) คำนวณเป็นร้อยละจากน้ำ

แค้นตะวันที่สกัดได้จริง

คำนวณจากสูตร

$$\text{ปริมาณน้ำแค้นตะวันที่สกัดได้} = \frac{\text{น้ำหนักน้ำที่สกัดได้ (กิโลกรัม)}}{\text{น้ำหนักแค้นตะวันเริ่มต้น (กิโลกรัม)}} \times 100$$

- 4 ตรวจสอบชนิดและปริมาณน้ำตาลในน้ำแค้นตะวัน (พธรมศก และคณะ, 2551)
- 5 ตรวจสอบปริมาณอินูลินในน้ำแค้นตะวัน (วิภาวี ศรีคำภา , 2551)

ศึกษาผลของชนิดของสารก่อโฟมที่เหมาะสมในการผลิตน้ำแค้นตะวันผง

การเลือกสารก่อให้เกิดโฟมที่เหมาะสม โดยการใช้สารก่อให้เกิดโฟม 3 ชนิด คือ methocel, glyceryl monostearate (GMS), carboxy methyl cellulose (CMC) และใช้สารผสม 3 ชนิด คือ Methocel ผสมกับ GMS, Methocel ผสมกับ CMC และ GMS ผสมกับ CMC โดยอัตราส่วนที่ผสมสาร 2 ชนิด คือ 1 : 1 โดยน้ำหนักดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สิ่งทดลองสำหรับการศึกษาผลของชนิดของสารก่อโฟมที่เหมาะสมในการผลิตน้ำแค้นตะวันผง

สิ่งทดลองที่	สารก่อให้เกิดโฟม
1	methocel
2	glyceryl monostearate
3	Carboxy methyl cellulose
4	methocel + glyceryl monostearate อัตรา 1 : 1
5	methocel + carboxy methyl cellulose อัตรา 1 : 1
6	glyceryl monostearate + carboxy methyl cellulose อัตรา 1 : 1

นำสารก่อโหมแต่ละชนิดทำการละลายในน้ำให้สารละลายมีความเข้มข้นร้อยละ 1 โดยน้ำหนัก ค่อยๆ เติมสารละลายของสารก่อโหมลงในน้ำแก่นตะวัน ในปริมาตร 300 มิลลิลิตร ทำการตีโหม และเพิ่ม ปริมาตรของสารก่อโหมขึ้นเรื่อย ๆ จนเกิดโหม หาระดับที่ต่ำที่สุดของสารก่อโหมเกิดโหม คือ ปริมาณของสารที่เติมลงไปในส่วนผสมของน้ำแก่นตะวันในสัดส่วนที่น้อยที่สุดที่สามารถทำให้เกิดโหมได้ แล้วเลือกเฉพาะสารก่อโหมที่มีความเป็นไปได้นำไปศึกษาต่อไป โดยทำการตรวจสอบคุณภาพของ น้ำแก่นตะวันผงขงละลายดังนี้

1. ตรวจสอบปริมาณ Total soluble solid ของส่วนผสมน้ำแก่นตะวันที่นำมาตีให้เกิดโหมด้วย hand refractometer

2. ตรวจสอบความหนาแน่นของโหม (Karim and Wai, 1991)

3. ตรวจสอบปริมาณการแยกตัวของน้ำ (AOAC, 2002)

ศึกษาปริมาณสารก่อโหมที่เหมาะสมในการผลิตน้ำแก่นตะวันผง

เลือกประเภทและปริมาณต่ำสุดของสารก่อโหมจาก ข้อ 3.3.2 จากนั้นทำการแปรผันปริมาณสารก่อ โหมเพิ่มขึ้นเป็น 5 ระดับ โดยอัตราส่วนการเพิ่มระดับละ ร้อยละ 10 แล้วทำการตรวจสอบคุณภาพของโหม ดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบปริมาณ Total soluble solid ของส่วนผสมน้ำแก่นตะวันที่ นำมาตีให้เกิดโหมด้วย hand refractometer

2. ตรวจสอบปริมาณการแยกตัวของน้ำ (AOAC, 2002)

3. ความหนาแน่นของโหม (Karim and Wai, 1991)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองข้อ 3.3.1 การตรวจสอบปริมาณ Total soluble solid วางแผนการทดลองแบบสุ่ม สมบูรณ์(Completed randomized design,CRD) ทำการทดลองจำนวน 3 ซ้ำ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ความ แปรปรวน (ANOVA)ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่างด้วยวิธี Duncan New ' s Multiple Range Test (DNMR) ส่วนปริมาณการแยกตัวของน้ำและความหนาแน่นของโหม วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วย Student ' t test ทำการทดลอง 3 ซ้ำ

การทดลองข้อ 3.3 วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์(Completed randomized design,CRD) ทำ การทดลองจำนวน 3 ซ้ำ นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของตัวอย่างด้วยวิธี Duncan New ' s Multiple Range Test (DNMR)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การศึกษาสมบัติทางเคมีและกายภาพของน้ำแก่นตะวัน

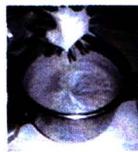
จากการตรวจสอบสมบัติทางเคมีและกายภาพของน้ำแก่นตะวันที่สกัดได้ พบว่า น้ำแก่นตะวันที่สกัดได้มีสีน้ำตาลออกเหลือง โดยวัดค่าสี L เท่ากับ 26.5 ± 0.06 มีสีออกคล้ำ ค่า a มีค่าสีแดง เท่ากับ 0.23 ± 0.06 และค่า b มีค่าสีเหลือง เท่ากับ 1.63 ± 0.06 ปริมาณผลผลิตที่ได้ ร้อยละ 43.20 ± 0.72 และมีปริมาณของแข็งที่ละลายได้ทั้งหมดเท่ากับ 19.00 ± 0.00 องค์ประกอบด้านชนิดและปริมาณน้ำตาลในน้ำแก่นตะวัน ประกอบด้วย Total Sugar เท่ากับ $0.81 \text{ g}/100$,Fructose เท่ากับ $0.44 \text{ g}/100\text{g}$,Glucose น้อยกว่า $0.1 \text{ g}/100\text{g}$, Sucrose เท่ากับ $0.37 \text{ g}/100\text{g}$, Maltose น้อยกว่า $0.1 \text{ g}/100\text{g}$ และ Lactose น้อยกว่า $0.1 \text{ g}/100\text{g}$ ปริมาณอินูลิน เท่ากับ $9.08 \text{ g}/100\text{g}$ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ปริมาณผลผลิตและองค์ประกอบทางเคมีของน้ำแก่นตะวัน

สิ่งที่ตรวจสอบ	ปริมาณ (ร้อยละ)
ปริมาณน้ำแก่นตะวันที่สกัดได้ (ร้อยละ)	43.20 ± 0.72
ค่าปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (° Brix)	19.00 ± 0.00
ค่าสี L*	26.5 ± 0.06
a	0.23 ± 0.06
b	1.63 ± 0.06
ชนิดและปริมาณน้ำตาลในน้ำแก่นตะวัน	0.23 ± 0.06
Total Sugar (g/100g)	1.63 ± 0.06
Fructose (g/100g)	0.44
Glucose (g/100g)	<0.1
Sucrose (g/100g)	0.37
Maltose (g/100g)	<0.1
Lactose (g/100g)	<0.1
ปริมาณอินูลิน (g / 100g)	9.08

ตอนที่ 2 ศึกษาผลของชนิดของสารก่อโฟมที่เหมาะสมในการผลิตน้ำแก้วนึ่งวันผง

สารก่อโฟมที่สามารถทำให้เกิดโฟมได้ มี 2 ชนิด คือ การใช้ Methocel ปริมาณร้อยละ 24.33 ± 1.76 และการใช้สาร Methocel ร่วมกับ carboxy methyl cellulose อัตราส่วน 1:1 ร้อยละ 30.77 ± 0.83 (ตารางที่ 3) ซึ่งสารก่อโฟมทั้งสองชนิดมีปริมาณการแยกตัวของน้ำและความหนาแน่นของโฟมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยมีลักษณะของโฟมแสดงในภาพที่ 1

ก. Methocel

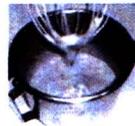
ข. glyceryl monostearate
(GMS)

ค. carboxy methyl cellulose
(CMC)

ง. Methocel + GMS
อัตราส่วน 1:1

จ. Methocel + CMC
อัตราส่วน 1:1

ฉ. GMS + CMC
อัตราส่วน 1:1

ภาพที่ 1 ลักษณะของโฟมน้ำแก้วนึ่งวันที่มีการแปรผันชนิดของสารก่อโฟม

ตารางที่ 3 ผลของชนิดของสารก่อโฟมที่ต่ำที่สุดเหมาะสมในการผลิตน้ำแก้วนึ่งวันผง

สารที่ทำให้เกิดโฟม	ปริมาณสารก่อโฟมที่ต่ำที่สุด (% โดยน้ำหนักของส่วนผสม)	ปริมาณ Total soluble solid (องศาบริกซ์) ^{ns}	ปริมาณการแยกตัวของน้ำ (มิลลิลิตร / นาที) ^{ns}	ความหนาแน่นของโฟม (กรัม / มิลลิลิตร) ^{ns}	ลักษณะของโฟม
Methocel	24.33 ± 1.76^c	19.00 ± 0.00	0.09 ± 0.15	0.13 ± 0.51	เกิดโฟมที่คงตัวได้
GMS	33.33 ± 0.00^a	19.00 ± 0.00	-	-	ไม่เกิดลักษณะโฟม
CMC	33.33 ± 0.00^a	19.00 ± 0.00	-	-	เกิดโฟมไม่คงตัว
Methocel + GMS	33.33 ± 0.00^a	19.00 ± 0.00	-	-	เกิดโฟมไม่คงตัว
Methocel + CMC	30.77 ± 0.83^b	19.00 ± 0.00	0.08 ± 0.00	0.14 ± 0.05	เกิดโฟมที่คงตัวได้
GMS + CMC	33.33 ± 0.00^a	19.00 ± 0.00	-	-	ไม่เกิดลักษณะโฟม

ตอนที่ 3 ศึกษาปริมาณสารก่อโฝมที่เหมาะสมในการผลิตน้ำแก้วนึ่ง

เตรียมส่วนผสมน้ำแก้วนึ่งและเติมสารก่อโฝม คือ Methocel และ Methocel ร่วมกับ carboxy methyl cellulose ในปริมาณต่างกันแสดงใน ตารางที่ 4 แล้วนำไปตีให้เป็นโฝม จากนั้นทำการตรวจสอบปริมาณของแข็งที่ละลายได้พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) และเมื่อตรวจสอบคุณภาพโฝม พบว่า ปริมาณการแยกตัวของน้ำและความหนาแน่นของโฝม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P > 0.05$) โดยการใช้ Methocel ร่วมกับ carboxy methyl cellulose อัตราส่วน 1:1 ที่ระดับร้อยละ 40 มีสมบัติดีที่สุด เนื่องจากค่าการแยกตัวของน้ำต่ำที่สุด และโฝมมีความหนาแน่นค่อนข้างต่ำส่งผลให้โฝมมีความละเอียดและสม่ำเสมอมีพื้นที่ผิวที่จะเกิดการระเหยของน้ำมาก นอกจากนี้ Methocel ยังทำหน้าที่พองโครงสร้างของโฝมไม่ให้ยุบตัวซึ่งเหมาะสมในการทำผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนึ่ง (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 4 ผลการเลือกชนิดของสารก่อโฝมที่เหมาะสมในการผลิตน้ำแก้วนึ่ง

ชนิดของสารก่อโฝม	ปริมาณสารก่อโฝม (% โดยน้ำหนักของส่วนผสม)				
	ระดับที่ 1	ระดับที่ 2	ระดับที่ 3	ระดับที่ 4	ระดับที่ 5
Methocel	24	34	44	54	64
Methocel + Carboxy methyl cellulose	30	40	50	60	70

ตารางที่ 5 สมบัติของโฝมน้ำแก้วนึ่งที่ได้จากการแปรผันชนิดและปริมาณสารก่อโฝม

ผลของชนิดของโฝมและปริมาณสารก่อโฝม			
ชนิดของสารก่อโฝม (% โดยน้ำหนักของส่วนผสม)	คุณสมบัติโฝม		
	ระดับของสารก่อโฝม	ปริมาณการแยกตัวของน้ำ (มิลลิลิตร/นาที่)	ความหนาแน่นของโฝม (กรัม/มิลลิลิตร)
สารละลาย Methocel ความเข้มข้นร้อยละ 1	24	0.097±0.006 ^a	0.676±0.014 ^d
	34	0.073±0.006 ^b	0.734±0.012 ^b
	44	0.098±0.003 ^a	0.722±0.013 ^{bc}
	54	0.077±0.006 ^b	0.744±0.023 ^{ab}
	64	0.097±0.006 ^a	0.705±0.014 ^c
สารละลาย Methocel + CMC ความเข้มข้นร้อยละ 1	30	0.093±0.006 ^a	0.763±0.013 ^a
	40	0.048±0.008 ^d	0.729±0.013 ^{bc}
	50	0.073±0.006 ^b	0.745±0.014 ^{ab}
	60	0.060±0.010 ^c	0.734±0.007 ^b
	70	0.055±0.005 ^{cd}	0.734±0.015 ^b

ข้อเสนอแนะของงานวิจัย

1. สามารถนำวิธีการไปเป็นแนวทางในการทำเครื่องคั้นผงได้
2. พันธุ์ของแก่นตะวันมีผลต่อการนำไปทำผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบองค์ประกอบทางเคมีของน้ำแก่นตะวันผง
2. ทำให้ทราบถึงวิธีการที่เหมาะสมในการผลิตน้ำแก่นตะวันผงโดยวิธีอบแห้งแบบโฟม-เมท
3. เพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์และนำน้ำแก่นตะวันผงไปใช้เป็นอาหารเพื่อสุขภาพได้

การนำเสนอผลงานวิจัยอาชีวศึกษา 2554 :
เพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายในและภายนอก

การประชุมสัมมนาทางวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยอาชีวศึกษาระดับชาติ 2554 ครั้งที่ 2

ระหว่างวันที่ 18 - 19 สิงหาคม 2554
ณ โรงแรมทาวน์ อิน ทาวน์ กรุงเทพมหานคร

สำนักวิจัยและพัฒนาการอาชีวศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

การศึกษาคุณสมบัติของน้ำแก้วนตะวันผง

The study of characteristics by Jerusalem Artichoke Juice Powder.

ผู้วิจัย	นางคณินดิษฐ์ บุญอาจ
ตำแหน่ง/สังกัด	ครูผู้ช่วย วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร
ผู้ร่วมวิจัย	ดร.ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา
ปีที่ทำวิจัยสำเร็จ	2553
แหล่งทุนวิจัย	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ความเป็นมาของการวิจัย

แก้วนตะวันนับว่าเป็นพืชชนิดใหม่ของไทยที่มีโอกาสพัฒนาไปเป็นพืชทางเลือกทางการค้าหรืออุตสาหกรรมในอนาคต ถึงแม้ว่าแก้วนตะวันไม่ใช่พืชพื้นเมืองของประเทศไทย แต่มีการวิจัยเพื่อปรับปรุงพันธุ์และแนะนำให้เกษตรกรปลูก รวมถึงมีการศึกษาการนำไปใช้ประโยชน์ในแง่ทั้งอาหารคนและสัตว์ นอกจากนี้ยังจัดเป็นพืชสมุนไพรรับประทานได้ทั้งในรูปแบบการบริโภคสดหรือปรุงเป็นอาหารคาวหวาน ในหัวแก้วนตะวันมีสารสำคัญเรียกว่า อินูลิน ซึ่งมีประโยชน์ทำให้ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายดีขึ้น โดยเฉพาะแบคทีเรียที่อยู่ในลำไส้ที่มีประโยชน์เจริญเติบโตดี เช่น *Lactobacillus*, *Bifidobacteria* ในขณะที่เดียวกันทำให้แบคทีเรียที่ก่อโรคมักการเจริญเติบโตต่ำ นอกจากนี้มีรายงานการวิจัยกล่าวว่าสารบริโภคแก้วนตะวันช่วยลดคอเลสเตอรอลลดภาวะเสี่ยงจากโรคหัวใจและโรคหลอดเลือด (สนั่น จอกลอย, 2549) ในปัจจุบันแก้วนตะวันถูกนำมาใช้ประโยชน์อย่างมาก จากสมบัติการช่วยเจริญอาหาร กระตุ้นการหลั่งน้ำดี ขับปัสสาวะ ใช้เป็น ยาระบาย กระตุ้นการสร้างอสุจิ และใช้เป็นยาพื้นบ้านในการรักษาโรคเบาหวาน และไซซ้ออักเสบ (Kaur and Gupta, 2002; Schijver *et al.*, 2001) หรือใช้ประกอบอาหาร ขนมและผลิตภัณฑ์ มีผลยับยั้งสารก่อมะเร็ง การสังเคราะห์ไขมันในตับ ส่งผลให้ระดับไขมันและคอเลสเตอรอลในเลือดลดลง

เครื่องดื่มผงเป็นเครื่องดื่มที่กำลังได้รับความนิยมในการบริโภคเพิ่มขึ้น ทั้งนี้เพราะในปัจจุบันผู้บริโภคให้ความสนใจผลิตภัณฑ์อาหารที่มีความสะดวกในการบริโภคและนิยมบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ มากขึ้น การศึกษาการผลิตเครื่องดื่มแก้วนตะวันในรูปแบบผงจึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีลักษณะเป็นผง น้ำหนักเบา ความชื้นต่ำ (ประมาณร้อยละ 5) ทำให้เชื้อจุลินทรีย์ไม่สามารถเจริญเติบโตได้ สามารถเก็บไว้ได้นาน ที่อุณหภูมิห้องเพิ่มความสะดวกในการบริโภค สะดวกต่อการบรรจุหีบห่อและการขนส่งทางการค้า

สำหรับวิธีการทำแห้งแบบโฟม-แมท เป็นวิธีการทำแห้งโดยใช้หลักการตีให้ผลิตภัณฑ์เกิดเป็นโฟม และใช้ความร้อนจากลมร้อนเป็นตัวระเหยความชื้นที่แทรกอยู่ในโฟมออกไป ทำให้ผลิตภัณฑ์แห้งโดยไม่ต้องใช้ปั๊มสุญญากาศและสามารถใช้กับเครื่องอบธรรมดา อาจเป็นแบบถาดหรือแบบสายพานก็ได้ ประกอบกับความเป็นโฟมจะช่วยเร่งให้ความชื้นสามารถระเหยออกไปได้อย่างรวดเร็ว จึงใช้ระยะเวลาในการทำแห้ง สั้นมาก เป็นเหตุให้สารให้กลิ่นที่ระเหยได้ง่ายยังคงเหลืออยู่มากกว่าวิธี spray drying อีกทั้งวิธีโฟม-แมท ยังสามารถใช้กับผลิตภัณฑ์ที่มีน้ำตาลเป็นส่วนผสมในปริมาณสูง ในขณะที่ใช้วิธีการทำแห้งวิธีอื่นจะประสบปัญหาทำให้น้ำตาล

ใหม่ได้ง่าย ดังนั้นจากสมบัติต่าง ๆ รวมกับค่าใช้จ่ายในการผลิตที่ต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีการ spray drying และ freeze drying จากที่ได้ทำการวิจัยในเรื่อง ผลของชนิดและปริมาณสาร ก่อโพรที่มีต่อคุณภาพของโพรในกระบวนการผลิตน้ำแก้นตะวันผงโดยวิธีโพร-แมทไปแล้วนั้น จึงมีการศึกษาเพิ่มเติมในด้านองค์ประกอบของน้ำแก้นตะวันผงที่ได้และการศึกษาคุณสมบัติต่าง ๆ ของน้ำแก้นตะวันผง การยอมรับในผลิตภัณฑ์น้ำแก้นตะวันผงและต้นทุนของผลิตภัณฑ์ เพื่อเป็นแนวทางในการผลิตเป็นเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพในระดับอุตสาหกรรมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาคุณสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของน้ำแก้นตะวันผง
2. ศึกษาผลการยอมรับของผู้บริโภคของผลิตภัณฑ์น้ำแก้นตะวันผงโดยวิธีอบแห้งแบบโพร-แมท
3. ศึกษาต้นทุนในการผลิตน้ำแก้นตะวันผง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. วัสดุุดิบ

1. แก้นตะวัน เบอร์ 2 พันธุ์ JA 89
2. เมโทเซล (Methocel, food grade, Vidhyasom Co., Ltd., Thailand)
3. กลีเซอรอลโมโนสเตียเรต (Glyceryl monostearate, food grade, Vidhyasom Co., Ltd Thailand)
4. คาร์บอกซีเมทิลเซลลูโลส (Carboxy methyl cellulose, food grade, Vidhyasom Co., Ltd., Thailand)

2. อุปกรณ์

2.1. อุปกรณ์ที่ใช้ผลิตน้ำแก้นตะวันผง

1. ตู้อบแบบถาด ("Tray dryer" model 160 x 180 x 200, บริษัท นาวาลอย จำกัด , ประเทศไทย)
2. เครื่องตีแบบตะกร้อ ("KitchenAid", Hobart, U.S.A.)
3. เครื่องปั่นไฟฟ้า (blender PHILIP, ประเทศไทย)
4. เครื่องปิดผนึกระบบสุญญากาศ (packing machine "SuperVac" model GK 100, Wien, Germany)
5. อ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (water bath "Memmer" model WB 14, Memmert GmbH + Co. KG, Germany)
6. เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 2 ตำแหน่ง (analytical balance "Chyo" model MK - 300E, YMC Co., Ltd., Japan)
7. เครื่องสกัดน้ำผักผลไม้ ("Moulinex " , ประเทศไทย)

2.2 อุปกรณ์ที่ใช้วิเคราะห์คุณภาพ

1. ตู้อบแบบลมร้อน (Cabinet dryer, Model KPO – 700, Japan)
2. ชุดถ้วยอะลูมิเนียมสำหรับหาความชื้น (moisture can)
3. เครื่องชั่งไฟฟ้าทศนิยม 4 ตำแหน่ง (analytical balance "Sartorius" model A120S, Sartorius GmbH Gottingen, Germany)
4. เครื่องวัดค่าปริมาณน้ำอิสระ (thermoconstanter "Novasina" model TH200, Axair AG, Switzerland)
5. เครื่องวัดสี (Color reader KONITA MINALTA รุ่น CR-10, Japan)
6. เครื่องวัดปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (hand refractometer "ATAGO" model NI Brix 0~32, Japan)

3. วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ผู้ทดสอบ จำนวน 300 คน

ตัวแปร ตัวแปรต้น น้ำแก้วน้มนอง

ตัวแปรตาม องค์ประกอบทางเคมีของน้ำแก้วน้มนองและการยอมรับของผู้บริโภค

3.1 ศึกษาสมบัติทางเคมีและกายภาพของน้ำแก้วน้มนอง

เมื่อได้ชนิดและปริมาณของสารก่อโพนที่เหมาะสม คือ Methocel ร่วมกับ Carboxy methyl cellulose อัตราส่วน 1 : 1 ที่ระดับร้อยละ 40 ในการผลิตน้ำแก้วน้มนองแล้ว นำไปตีโพนนั้นทำการอบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียสจนกระทั่งผลิตภัณฑ์มีค่า a_w น้อยกว่า 0.6 และนำผลิตภัณฑ์น้ำแก้วน้มนองมาตรวจสอบคุณภาพดังนี้

3.1.1 การตรวจสอบค่าสี โดยเครื่อง Color reader

3.1.2 การตรวจสอบคุณภาพทางเคมีของน้ำแก้วน้มนอง ได้แก่

1) ความชื้น (AOAC, 2002)

2) ปริมาณน้ำอิสระ (AOAC, 2002)

3) ปริมาณและชนิดของน้ำตาล โดยวิธี In house method based on compendium of method for food analysis (พรรณพกา รัตนโกศล และคณะ, 2551)

4) ปริมาณอินูลิน โดยใช้เครื่อง photo UV-Vis Spectrophotometer โดยการร้งน้ำหนักแก้วน้มนองปริมาณ 0.1 กรัม สกัดด้วยน้ำร้อนอุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เวลา 15 นาที และใช้ชุดวิเคราะห์ปริมาณอินูลิน ซึ่งวิธีการวิเคราะห์โดยการย่อยด้วยเอนไซม์ซูเครส (Sucrase) และฟรุคตาเนส (Fructanase) และวัดค่าดูดกลืนแสงด้วยเครื่องวัดการดูดกลืนแสง Spectrophotometer รุ่น Lamda 25 ความยาวคลื่น 340 นาโนเมตร (วิภาวี ศรีคำภา , 2551)

3.1.3 การตรวจสอบระยะเวลาในการละลายของน้ำแก้วน้มนอง (Al-Khatani and massan, 1990)

3.2 พฤติกรรมผู้บริโภคและการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนตะวันผอง

โดยใช้แบบสอบถามประเมินการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนตะวันผอง จากผู้ทดสอบจำนวน 300 คน ในการตรวจสอบคุณภาพด้านประสาทสัมผัสและการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนตะวันผอง เป็นการทดสอบ โดยแบ่งคำถามในแบบทดสอบเป็น 3 ตอน โดยแต่ละตอนประกอบด้วย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มของผู้ตอบแบบสอบถาม
3. การยอมรับและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องดื่มน้ำแก้วนตะวันผอง

โดยผลการตรวจสอบคุณภาพด้านประสาทสัมผัสและการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนตะวันผองของผู้บริโภค มีดังนี้

1. สีและลักษณะปรากฏ
 2. เนื้อสัมผัส
 3. กลิ่นรสและรสชาติ
- ### 3.3 จำนวนต้นทุนการผลิตน้ำแก้วนตะวันผอง
- ทำการคำนวณต้นทุนการผลิตน้ำแก้วนตะวันผอง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์วิเคราะห์คุณภาพของผลิตภัณฑ์
2. ใช้แบบสอบถามเพื่อประเมินการยอมรับของผู้บริโภค จำนวนเป็นร้อยละ

สรุปผลการทำวิจัย

การศึกษาคุณสมบัติของน้ำแก้วนตะวันผอง มีผลการวิจัยดังนี้

1. สมบัติของผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนตะวันผอง

1.1 สมบัติทางกายภาพและทางเคมี

จากการนำผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนตะวันผอง มาตรวจสอบสมบัติทางกายภาพและทางเคมี ในด้านปริมาณผลผลิต ค่าสี ปริมาณความชื้น ปริมาณน้ำอิสระ ชนิดและปริมาณน้ำตาล และปริมาณอินูลิน ได้ผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบทางเคมีและกายภาพของผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนมผง

สิ่งที่ตรวจสอบ	ปริมาณ
ปริมาณผลผลิต (ร้อยละ)	11.950 ± 1.143
ระยะเวลาในการละลาย(วินาที)	65.000 ± 8.660
ค่าสี L*	63.00 ± 0.593
a	6.144 ± 0.337
b	17.889 ± 0.310
ปริมาณความชื้น (ร้อยละ)	3.867 ± 0.058
ปริมาณน้ำอิสระ	0.327 ± 0.006
ชนิดและปริมาณน้ำตาล	
Total Sugar กรัมต่อ 100 กรัม	14.56
Fructose กรัมต่อ 100 กรัม	1.85
Glucose กรัมต่อ 100 กรัม	1.18
Sucrose กรัมต่อ 100 กรัม	11.53
Maltose กรัมต่อ 100 กรัม	< 0.1
Lactose กรัมต่อ 100 กรัม	< 0.1
ปริมาณอินูลิน	กรัมต่อ 100 กรัม 14.63

จากตารางที่ 1 พบว่า ลักษณะทางเคมีและกายภาพของผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนมผง โดยวิธีการทำแห้งแบบโฟม-แมท ซึ่งใช้ สาร Methocel ผสมกับสาร CMC อัตราส่วน 1 : 1 โดยน้ำหนัก ความเข้มข้นร้อยละ 1 ปริมาณการใช้สารร้อยละ 40 โดยน้ำหนัก อุณหภูมิอบแห้ง 70 องศาเซลเซียส สอดคล้องกับอุณหภูมิที่อบแห้งที่ทำให้โฟมของน้ำพริกสด มีความคงตัวมากที่สุดและสามารถทำให้เป็นอนุภาคผงได้ สุธิดา กิจเกษตรสถาพร และพนิดา รัตนปิติกรณ์, (2551) พบว่า สีของแก้วนมผงที่ได้มีสีน้ำตาลออกเหลืองคล้ำ โดยวัดค่าความสว่าง(L) เท่ากับ 63.00±0.593 ซึ่งมีสีออกเหลือง ค่าสีแดง(a) เท่ากับ 6.144±0.337 ค่าสีเหลือง(b) เท่ากับ 17.889±0.310 แสดงว่าผลิตภัณฑ์น้ำแก้วนมผงมีความสว่างน้อย ความชื้นร้อยละ 3.867±0.058 สอดคล้องกับประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เครื่องดื่มในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท ซึ่งระบุว่าเครื่องดื่มชนิดหนึ่งในภาชนะที่ปิดสนิทจะต้องมีความชื้นไม่เกินร้อยละ 6 ของน้ำหนัก (กระทรวงสาธารณสุข, 2543) ปริมาณน้ำอิสระร้อยละ 0.327±0.006 สอดคล้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนเครื่องดื่มสำเร็จรูป ซึ่งระบุว่าจะต้องมีปริมาณน้ำอิสระ ไม่เกิน 0.6 อ้างจาก ศุภกิจ อินทุม และคณะ(2547) ระยะเวลาในการละลายน้ำ เท่ากับ 65.000±8.660 วินาที แสดงว่าผลิตภัณฑ์มีความสามารถในการละลายดีมาก เนื่องจากใช้เวลาในการละลายน้อย ปริมาณผลผลิตที่ได้ร้อยละ 11.950±1.143 ชนิดและปริมาณน้ำตาลในน้ำแก้วนมผง ประกอบด้วย Total Sugar เท่ากับ 14.56 กรัมต่อ 100 กรัม , ฟรุกโตส เท่ากับ 1.85 กรัมต่อ 100 กรัม , กลูโคส น้อยกว่า 1.18 กรัมต่อ 100 กรัม , ซูโครส เท่ากับ 11.53 กรัมต่อ 100 กรัม , มอลโตส น้อยกว่า 0.1 กรัมต่อ 100 กรัม

และแลคโตส น้อยกว่า 0.1 กรัมต่อ 100 กรัม แสดงว่า ผลิตภัณฑ์มีชนิดและปริมาณน้ำตาลสอดคล้องกับผลการสกัดน้ำตาลจากหัวแค้นตะวันด้วยวิธีการใช้ความร้อน มีองค์ประกอบ คือ ฟรุกโตส กลูโคส ซูโครส DP 3 DP 4 DP 5 DP 6 DP 7 DP 8 และ DP > 8 นั้น จอกลอย, (2549) และปริมาณอินูลิน เท่ากับ 14.63 กรัมต่อ 100 กรัม ซึ่งมีค่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับงานวิจัยของภักวิรุฬห์ ถึงสมบัติ (2551) ที่ได้วิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมีของแค้นตะวัน พบว่า มีปริมาณอินูลิน เท่ากับ 222.22 ± 31.87 กรัมต่อลิตร และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิภาวี ศรีคำภาและจันทน์ อูริยะพงศ์สรณ์ (2551) ที่ทำการวิเคราะห์และสกัดอินูลินจากแค้นตะวันแล้วพบว่า อายุการเก็บมีผลต่อปริมาณอินูลิน เนื่องจากแค้นตะวันที่นำมาทำการวิจัยเป็นแค้นตะวันที่เกิดขึ้นใช้ในการทำงานวิจัยของมหาวิทยาลัยขอนแก่น และยังสอดคล้องกับรายงานของ Wanpen and Tanaboon (2005) ซึ่งอธิบายว่า การลดลงของปริมาณอินูลินเมื่ออายุการเก็บของหัวแค้นตะวันนานขึ้น เกิดจากการย่อยสลายของอินูลินเป็นโมเลกุลสายสั้นและเป็นฟรุกโตส การศึกษาปริมาณอินูลินในหัวแค้นตะวัน เป็นระยะเวลา 72 วัน พบว่า เมื่อระยะเวลาเก็บรักษานานขึ้นจะทำให้หัวแค้นตะวันมีปริมาณอินูลินลดลง เนื่องจากโมเลกุลของอินูลินเกิดการสลายไปเป็นโพลีเมอร์ที่มีสายสั้นลง ซึ่งจะมีผลทำให้อินูลินมี DP ต่ำลง (สายสั้นลง) ในระหว่างการเก็บรักษาและจะมีการลดลงในระหว่างการรอกของหัว ซึ่งเกิดจากมีการดึงเอาอาหารต่าง ๆ ที่มีในหัวมาใช้เป็นสารสำคัญที่ใช้ในการเจริญต่อไป (วิภาวี ศรีคำภา , 2551 อ้างจาก Galindo *et al.* (1996))

1.2 พฤติกรรมผู้บริโภคและการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำแค้นตะวันผง

1.2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากแบบสอบถามที่ได้ทดสอบพฤติกรรมผู้บริโภคและการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำแค้นตะวันผง จำนวน 300 คน เป็นเพศชายร้อยละ 41.66 เป็นเพศหญิงร้อยละ 58.33 ส่วนใหญ่มีอายุ 35-55 ปีมากที่สุดร้อยละ 38.33 รองลงมาคืออายุ 21-35 ปีคิดเป็นร้อยละ 30.00 มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปวช.มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาในระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 30.00 มีอาชีพข้าราชการรัฐวิสาหกิจมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 31.66 มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาทมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.66 รองลงมาได้ 5,001-10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 23.00

1.2.2 พฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องดื่มผงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้บริโภคที่ร่วมทดสอบพฤติกรรมผู้บริโภคและการยอมรับผลิตภัณฑ์น้ำแค้นตะวันผง มีพฤติกรรมที่ชอบรับประทานเครื่องดื่มผงคิดเป็นร้อยละ 65.00 ไม่ชอบรับประทานเครื่องดื่มผงคิดเป็นร้อยละ 35.00 ส่วนใหญ่รับประทานเครื่องดื่มผงสัปดาห์ละ 4 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 49.23 ชอบรสสมุนไพรมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.30 ชื่นชอบเครื่องดื่มผงจากร้านสะดวกซื้อมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 76.92 และสนใจผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำแค้นตะวันผงคิดเป็นร้อยละ 89.00

1.2.3 การยอมรับและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มน้ำแค้นตะวันผง

ผู้บริโภคที่ร่วมทดสอบพฤติกรรมผู้บริโภคและการยอมรับน้ำแค้นตะวันผง ได้ทำการทดสอบชิมน้ำแค้นตะวันที่เตรียมโดยการละลายน้ำร้อนและใส่น้ำแค้นตะวันผงลงไปละลายให้เข้ากันให้ความหวานมีค่าเท่ากับ 15 องศาบริกซ์ แล้วทดสอบชิมขนาด 40 มิลลิลิตร พร้อมกับตัวอย่างผลิตภัณฑ์ที่บรรจุในซองขนาด 18 กรัมจำนวน 1 ซอง พบว่า ผู้บริโภคส่วนใหญ่ยอมรับด้านสีและลักษณะปรากฏ เนื้อ

สัมผัส กลิ่นรสและรสชาติของเครื่องต้มน้ำแก่นตะวันผงในระดับปานกลาง นอกจากนี้ ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ราคาขายผลิตภัณฑ์น้ำแก่นตะวันผง ควรีราคา 8 บาทต่อ 18 กรัม เหตุผลในการเลือกซื้อเครื่องต้มน้ำแก่นตะวันผงส่วนใหญ่ คือ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ รองลงมาคือรสชาติและราคา และหากในท้องตลาดมีผลิตภัณฑ์เครื่องต้มน้ำแก่นตะวันผงจำหน่าย ผู้บริโภคส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจะซื้อ เพราะมีประโยชน์ต่อร่างกาย สามารถรักษาโรคได้ แต่มีความเห็นว่าผลิตภัณฑ์เครื่องต้มน้ำแก่นตะวันผงที่นำเสนอมีราคาแพง และควรปรับปรุงด้านรสชาติให้ดื่มได้ง่ายขึ้น

2. ต้นทุนการผลิตน้ำแก่นตะวันผง โดยวิธีการทำแห้งแบบโฟม-แมท

จากการศึกษาการผลิตน้ำแก่นตะวันผง โดยวิธีการทำแห้งแบบโฟม-แมท ใช้สารก่อโฟม คือ สาร Methocel ผสมกับสาร CMC ความเข้มข้นร้อยละ 1 ในปริมาณสารร้อยละ 40 โดยน้ำหนัก พบว่า หัวแก่นตะวันสดจำนวน 1.2 กิโลกรัม ๆ ละ 40 บาทเป็นเงิน 48 บาท คั้นน้ำแก่นตะวันได้ 1 กิโลกรัม และใช้สารละลาย Methocel และสารละลาย CMC ชนิดละ 5 กรัมในการทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดโฟม ซึ่งสารละลาย Methocel ราคา กิโลกรัมละ 1,275 บาทคิดเป็นเงินที่ใช้ค่าสาร Methocel เท่ากับ 6.37 บาท ใช้สารละลาย CMC 5 กรัมจากราคา กิโลกรัมละ 320 บาทคิดเป็นเงินเท่ากับ 1.60 บาท เมื่อผ่านการตีจนก่อโฟมแล้วนำโฟมที่ได้ไปอบที่อุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียส จนผลิตภัณฑ์แห้งแล้วนำมาบดจะได้ แก่นตะวันผงประมาณ 0.198 กิโลกรัม บรรจุในถุงอะลูมิเนียมพอยด์ราคาของละ 0.50 บาท จำนวน 11 ของคิดเป็นเงิน 5.50 บาท ขนาดบรรจุ 18 กรัม ใช้ไฟฟ้าในการดำเนินการผลิตประมาณ 1 ชั่วโมง 30 นาที ในการคั้นแยกกาก การตีโฟม และการอบโฟมคิดเป็นเงินประมาณ 12.00 บาท และคิดค่าแรงงานในการผลิตจำนวน 2 ชั่วโมงคิดเป็นเงิน 39.50 บาท (ค่าแรงจังหวัดกำแพงเพชร วันละ 158 บาทต่อคนต่อวัน) คิดเป็นต้นทุนการผลิต 113.47 บาท และบรรจุถุงขนาด 18 กรัมเพื่อชงละลายกับปริมาณ 150 มิลลิลิตรคิดเป็นเงินของละ 10.27 บาท ในการผลิต แก่นตะวันผง 1 กิโลกรัมใช้เงินลงทุน 570.55 บาท จะเห็นได้ว่า ราคา น้ำแก่นตะวันผงขนาดบรรจุ 18 กรัม ต่อหนึ่งซองมีต้นทุนการผลิต 10.27 บาท ในขณะที่ผลการทดสอบ การยอมรับของผู้บริโภคในด้านราคาของ น้ำแก่นตะวันผงซึ่งส่วนใหญ่คิดว่าควรมีราคา 8 บาท ดังนั้น ควรมีการวิจัยในการลดต้นทุนการผลิตหรือถ้าผลิตในระดับอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ราคาต้นทุนอาจลดลงได้มากกว่าเนื่องจากระยะเวลาเท่ากันอาจได้ปริมาณผลผลิตที่มากกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. สามารถนำวิธีการไปเป็นแนวทางในการทำเครื่องต้มผงหรือขนมอบได้
2. ระยะเวลาในการเก็บแก่นตะวันมีผลต่อกลิ่นรส และการนำไปทำผลิตภัณฑ์แต่ละประเภท

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบองค์ประกอบทางเคมีของน้ำแก่นตะวันผง
2. สามารถนำแก่นตะวันผงที่ได้ไปพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ได้
3. เพิ่มมูลค่าของผลิตภัณฑ์และนำน้ำแก่นตะวันผงไปใช้เป็นอาหารเพื่อสุขภาพได้

ประวัตินักวิจัย

1. หัวหน้าโครงการวิจัย

- 1.1 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย) นางปิยวรรณ สุภวิทิตพัฒนา
 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ) Mrs. Piyawan Supavititpatana
- 1.2 เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน 3-1201-01847-22-3
 รหัสประจำตัวนักวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ 45040245
- 1.3 ตำแหน่งปัจจุบัน อาจารย์ระดับ 7
- 1.4 หน่วยงาน/ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก
 หน่วยงาน คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล
 สงคราม อ.เมือง จ.พิษณุโลก
 Email address piyawan52@hotmail.com
 หมายเลขโทรศัพท์ 055-267080
- 1.5 ประวัติการศึกษา

ปีที่จบ การศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อและชื่อ เต็ม	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
2550	เอก	วิทยาศาสตรดุษฎี บัณฑิต	วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี การอาหาร	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	ไทย
2537	โท	วท.ม. วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต	วิทยาศาสตร์ การอาหาร	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	ไทย
2534	ตรี	วท.บ. วิทยาศาสตร บัณฑิต	วิทยาศาสตร์ การอาหารและ โภชนาการ	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	ไทย

1.6 สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

เทคโนโลยีอาหารหมัก ด้านเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ รัญพืช เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์นม

1.7. ประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

- ผู้จัดการ โครงการวิจัยจากการสนับสนุนงบประมาณการวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ภายใต้โครงการวิจัยร่วมกับการเรียนการสอนบูรณาการศาสตร์เพื่อเรียนรู้การพัฒนาพื้นที่ สำหรับนักศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโท ประจำปี 2552

1.8 งานวิจัยที่สำเร็จแล้ว

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “ผลของการเปรียบเทียบกรรมวิธีการทำไข่เยี่ยวม้าแบบแช่กับแบบพอก” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีงบประมาณ 2539

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “ขนมปังสมุนไพร” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีงบประมาณ 2542

- ผู้ร่วมวิจัยเรื่อง “การใช้แป้งข้าวกล้องแทนที่แป้งสาลีบางส่วนในการทำขนมปัง” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ในสถาบันราชภัฏ ปีงบประมาณ 2543

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การผลิตแป้งจากกล้วย” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ในสถาบันราชภัฏ ปีงบประมาณ 2544

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลของการใช้แป้งฟักทองที่มีต่อคุณภาพของแป้งชาลาเปา” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีงบประมาณ 2544

- ผู้ร่วมวิจัย เรื่อง “โยเกิร์ตน้ำนมข้าวโพดเสริมแคลเซียมจากเปลือกไข่” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ปีงบประมาณ 2550

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การผลิตไอศกรีมโยเกิร์ตจากกะทิ” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ทุนนักวิจัยรุ่นใหม่ ปีงบประมาณ 2550

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การปรับปรุงคุณภาพโรตึงสำเร็จรูป” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานโครงการ IRPUS ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปีงบประมาณ 2551

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “สภาวะการบรรจุที่เหมาะสมและอายุการเก็บรักษาข้าวกล้องงอก” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานโครงการ IRPUS ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปีงบประมาณ 2551

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “สมบัติและการใช้ประโยชน์จากแป้งมันหวานญี่ปุ่น” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประเภททุนส่งเสริมการวิจัยมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีงบประมาณ 2552

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “น้ำแก่นตะวันผงขงละลายเพื่อสุขภาพ” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีงบประมาณ 2553

1.9 งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาผลิตภัณฑ์ฟักแช่อิ่มอบแห้งสมุนไพรที่มีฤทธิ์ต้านอนุมูลอิสระเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชุมชนจอมทอง” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยนเรศวร ปีงบประมาณ 2553

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การปรับปรุงเนื้อสัมผัสของก๋วยเตี๋ยวเส้นใหญ่อบแห้งหลังการคืนตัว” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประเภททุนส่งเสริมการวิจัยมหัศจรรย์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีงบประมาณ 2553

1.10 ผลงานตีพิมพ์

ทัศนีย์ อภิชาติสร้างกูร Tri Indrarini Wirjantoro สุมาลี วงศ์รักษ์ และ ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา.

2548. การใช้โยเกิร์ตเพื่อรักษาโรคท้องร่วงที่เกิดจาก *E. coli* ในลูกสุกรคุดนม. *วารสารเกษตร*. 21(2): 165-171.

ทัศนีย์ อภิชาติสร้างกูร Tri Indrarini Wirjantoro สุมาลี วงศ์รักษ์ และ ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา.

2549. การใช้โยเกิร์ตเพื่อป้องกันอาการอุจจาระร่วงในลูกสุกรคุดนม. *เชียงใหม่สัตวแพทยสาร*. 4(2): 117-125.

ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา Tri Indrarini Wirjantoro และ อภิรักษ์ เพ็ชรมงคล. 2548. *The Effects of Skim Milk Powder and Water on the Production of Corn Milk Yogurt*. ใน เอกสารการประชุมวันวิชาการ ครั้งที่ 1 “วิถีวิจัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่”. เชียงใหม่. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. หน้า 101.

Supavititpatana, P., and Wirjantoro, T. I. 2549. *The textural properties and microstructure of corn milk yogurt as affected by milk protein*. ใน เอกสารการประชุมทางวิชาการ “มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิจัย” ครั้งที่ 2. มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. หน้า 213.

Supavititpatana, P., Wirjantoro, T.I., Apichartsrangkoon, A., and Raviyan, P. 2008. Addition of gelatin enhanced gelation of corn-milk yogurt. *Food Chemistry*. 106: 211-216.

ปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา. 2552. ผลของสภาวะการบรรจุที่มีต่อคุณภาพข้าวกล้องงอกระหว่างการเก็บรักษา. หนังสือรวบรวมบทความฉบับสมบูรณ์ การประชุมวิชาการ โครงการงานอุตสาหกรรมและวิจัยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ระดับชาติ ครั้งที่ 1. หน้า 204-207.

- ปิยวรรณ สุภวิทิตพัฒนา.** 2552. ไฮโดรคอลลอยด์ที่เหมาะสมสำหรับการปรับปรุงคุณภาพ โรตีกิ่งสำเร็จรูป. หนังสือรวบรวมบทความฉบับสมบูรณ์ การประชุมวิชาการโครงการอุตสาหกรรมและวิจัยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ระดับชาติ ครั้งที่ 1. หน้า 263-266.
- Supavitpatana, P., Wirjantoro, T.I. and Raviyan, P.** 2009. Effect of sodium caseinate and whey protein isolate fortification on the physical properties and microstructure of corn milk yogurt. *Chiang Mai University Journal of Natural Science*. 8(2): 247-263.
- ปิยวรรณ สุภวิทิตพัฒนา.** 2553. ผลของสภาวะการบรรจุที่มีต่อคุณภาพข้าวกล้องงอกระหว่างการเก็บรักษา. *วารสารวิจัยและนวัตกรรมเพื่ออุตสาหกรรมไทย*. 1(2): 22-28.
- ทรงวุฒิ ทิอ่อน และ ปิยวรรณ สุภวิทิตพัฒนา.** 2553. การใช้รำข้าวผงทดแทนแป้งสาลีในการผลิตขนมปังแซนด์วิช. *หนังสือรวมบทความคัดย่อ การประชุมวิชาการงานเกษตรนเรศวร (เกษตรภาคเหนือตอนล่าง) ครั้งที่ 8: เกษตรไทยในกระแสการเปลี่ยนแปลงโลก*. 30-31 กรกฎาคม 2553 คณะเกษตรศาสตร์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร หน้า 90.
- คณินันต์ บุญอาจ และ ปิยวรรณ สุภวิทิตพัฒนา.** 2553. ผลของชนิดและปริมาณสารก่อโฟมที่มีต่อคุณภาพของโฟมในกระบวนการผลิตน้ำแก้วนวดวันผงโดยวิธีโฟม-เมท. *เอกสารรวมบทความวิจัยฉบับเต็มการประชุมสมัชชาการศึกษานานาชาติแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 5 ในโอกาสวันครู*. 26-28 สิงหาคม 2553. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 640-648.
- สุขสิริ อินจันทร์ และ ปิยวรรณ สุภวิทิตพัฒนา.** 2553. การศึกษาองค์ประกอบทางเคมีและสมบัติแป้งสุกของแป้งกล้วยไข่. *เอกสารรวมบทความวิจัยฉบับเต็มการประชุมสมัชชาการศึกษานานาชาติแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 5 ในโอกาสวันครู*. 26-28 สิงหาคม 2553. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 697-704.
- ปัทมา บัวผัน และปิยวรรณ สุภวิทิตพัฒนา.** 2554. ผลของอัตราส่วนผสมของซอร์บิทอลและไซลิทอลที่มีต่อคุณภาพของกัมมิเซลลิเมซิงชนิดเพื่อสุขภาพ. *หนังสือรวมบทความคัดย่อ การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏครั้งที่ 2 เรื่อง “การวิจัยพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแผ่นดินไทย: พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น”*. 14-16 มกราคม 2554. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. หน้า 185
- คณินันต์ บุญอาจ และ ปิยวรรณ สุภวิทิตพัฒนา.** 2554. การศึกษาคุณสมบัติของน้ำแก้วนวดวันผง. *เอกสารรวมบทความวิจัยฉบับเต็มการประชุมสัมมนาทางวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย*

อาชีวศึกษาระดับชาติ 2554 ครั้งที่ 2. 18-19 สิงหาคม 2554. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 499-505.

Supavititpatana, P. and Kongbangkerd, T. 2011. The effect of partial replacement of non-fat dry milk with sodium caseinate on qualities of yogurt ice cream from coconut milk. *International Food Research Journal*. 18: 439-444.

1.11 การเสนอผลงาน

ปิยวรรณ สุภวิทพัฒนา. 2552. การปรับปรุงคุณภาพโรตึงสำเร็จรูป. การประชุมวิชาการโครงการงานอุตสาหกรรมและวิจัยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ระดับชาติ ครั้งที่ 1. 2552: F087.

ปิยวรรณ สุภวิทพัฒนา. 2552. สภาวะการบรรจุที่เหมาะสมและอายุการเก็บรักษาข้าวกล้องงอก. การประชุมวิชาการโครงการงานอุตสาหกรรมและวิจัยสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ระดับชาติ ครั้งที่ 1. 2552: F040.

1.12 รางวัล

- Silver Award เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2553 จากการจัดนิทรรศการภายใต้โครงการ Thailand Research Expo Award 2010 ในรูปแบบ Research Wisdom ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบของความภาคภูมิใจในความเป็นไทยบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ในงาน “การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2553” (Thailand Research Expo2010) ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ระหว่างวันที่ 26-30 สิงหาคม 2553 ณ ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ ราชประสงค์ กรุงเทพฯ ในงานวิจัยเรื่อง การผลิตผักแช่อบแห้งสมุนไพรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

2. ผู้ร่วมโครงการวิจัย

2.1 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นายธวัชชัย สุภวิทพัฒนา
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mr.Thawatchai Supavititpatana
2.1.1 เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน	3-5099-00597-08-7
2.1.2 ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ ระดับ 7
2.1.3 หน่วยงาน/ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก	
หน่วยงาน	คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม อ.เมือง จ.พิษณุโลก
Email address	piyawan52@hotmail.com

หมายเลขโทรศัพท์ 055-267080

2.1.4 ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อและชื่อเต็ม	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
2550	เอก	วิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต	วิทยาศาสตรและเทคโนโลยี การอาหาร	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	ไทย
2537	โท	วท.ม. วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต	วิทยาศาสตร การอาหาร	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์	ไทย
2531	ตรี	วท.บ. วิทยาศาสตร บัณฑิต	วิทยาศาสตร และเทคโนโลยี การอาหาร	มหาวิทยาลัย เชียงใหม่	ไทย

2.1.5 สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ชุมชน เทคโนโลยีเนื้อและผลิตภัณฑ์เนื้อ กระบวนการแปรรูปด้วยเทคนิคความดันสูง เทคโนโลยีอาหารหมัก การแปรรูปผักและผลไม้ การทำแห้งด้วยวิธีโฟม-แมท

2.1.6 งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การปรับปรุงคุณภาพน้ำส้มพร้อมดื่ม” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีงบประมาณ 2539
- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การผลิตแฮมไก่โดยใช้เชื้อบริสุทธิ์” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีงบประมาณ 2542
- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การใช้แป้งข้าวกล้องแทนที่แป้งสาลีบางส่วนในการทำขนมปัง” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประยุกต์ในสถาบันราชภัฏ ปีงบประมาณ 2543

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลของอุณหภูมิในการอบและความแก่-อ่อนของใบกะเพราต่อคุณภาพของซาไบกะเพรา” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากโครงการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในสถาบันราชภัฏ ปีงบประมาณ 2544

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “ผลของกระบวนการแปรรูปที่มีต่อคุณภาพของเฟรนช์ฟรายจากมันเทศ” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ปีงบประมาณ 2544

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การผลิตไส้กรอกสำเร็จรูป” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานโครงการ IRPUS ภายใต้การสนับสนุนของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ปีงบประมาณ 2551

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “สืบสานตำนานตำรับอาหารไทยชุมชนจอมทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ปีงบประมาณ 2552

2.1.7 งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

- หัวหน้าโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาไส้กรอกผสมธัญญาหารกึ่งสำเร็จรูป” โดยได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ประเภททุนส่งเสริมการวิจัยมหัศจรรย์ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปีงบประมาณ 2553

2.1.8 ผลงานตีพิมพ์

Supavititpatana, T., and Apichartsrangkoon, A. 2007. Combination effects of ultra-high pressure and temperature on the physical and thermal properties of ostrich meat sausage (yor). *Meat Science*, 76, 555-560.

Supavititpatana, T. 2009. Effect of sodium chloride and sodium tripolyphosphate on rheological properties of ostrich meat yor (Thai sausage). *Proceedings Pure and Applied Chemistry International Conference*, 2009: 194-198.

ธวัชชัย สุภวิทิตพัฒนา. 2554. ผลของสารก่อโฟมที่มีต่อสมบัติของไส้กรอกสำเร็จรูปที่ผลิตด้วยวิธีโฟม-แมท. สักทอง : วารสารการวิจัย. 17(1) : 1-12.

2.1.9 การเสนอผลงาน

เผด็จ ฉวีตระกูล อรุณี อภิชาติสร่างกูร์ และ **ธวัชชัย สุภวิทิตพัฒนา.** 2547. สมบัติทางวิสโคอิลาสติกของเบอร์เกอร์เศษเนื้อนกกระจอกเทศเสริมโปรตีนถั่วเหลือง กลูเตน และ โซเดียมไตรโพลีฟอสเฟต. การประชุมวิชาการอุตสาหกรรมเกษตรครั้งที่ 6 : P6-4.

วสาวิ พิชัย อรุณี อภิชาติสร่างกูร และ ธวัชชัย สุภวิทิตพัฒนา. 2547. สมบัติทางวิสโคอิลาสติกของเนื้อนกรกระจอกเทศขึ้นรูปเสริมโปรตีนถั่วเหลืองชนิดโปรตีนไอโซเลท กลูเตน และโซเดียมไตรโพลีฟอสเฟต. การประชุมวิชาการอุตสาหกรรมเกษตรครั้งที่ 6 : P6-5.

Supavitpatana, T., and Apichartsrangkoon, A. 2006. Development of texturised ostrich meat yor (Thai sausage) by high pressure technique as health food. *Asia Pacific Journal of Clinical Nutrition*, 15, S1-S193.

เอนก หาลี และ ธวัชชัย สุภวิทิตพัฒนา. 2553. ผลของชนิด ความเข้มข้นและอุณหภูมิที่มีต่อการลดปริมาณเมทโรมิดในผักคะน้า. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับบัณฑิตศึกษา. (Inpress).

กฤษณา สละริม ไส และ ธวัชชัย สุภวิทิตพัฒนา. 2554. ผลของเจลาติน เพกตินและแคลเซียมคลอไรด์ที่มีต่อเนื้อสัมผัสของกัมมีเยลลี่. หนังสือรวมบทความ การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏครั้งที่ 2 เรื่อง “การวิจัยพัฒนาท้องถิ่นเพื่อแผ่นดินไทย: พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น”. 14-16 มกราคม 2554. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม. หน้า 184

2.1.10 รางวัล

- Silver Award เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2553 จากการจัดนิทรรศการภายใต้โครงการ Thailand Research Expo Award 2010 ในรูปแบบ Research Wisdom ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานวิจัยในรูปแบบของความภาคภูมิใจในความเป็นไทยบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ในงาน “การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2553” (Thailand Research Expo2010) ซึ่งจัดโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ระหว่างวันที่ 26-30 สิงหาคม 2553 ณ ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์ เซ็นทรัลเวิลด์ ราชประสงค์ กรุงเทพฯ ในงานวิจัยเรื่อง การสืบสานตำนานตำรับอาหารไทยชุมชนจอมทอง อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

2.2 ชื่อ-นามสกุล (ภาษาไทย)	นางคณินิตย์ บุญอาจ
ชื่อ-นามสกุล (ภาษาอังกฤษ)	Mrs. Khanungnit Bunart
2.1.1 เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน	3-5099-00597-08-7
2.1.2 ตำแหน่งปัจจุบัน	ข้าราชการครู ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย
2.1.3 หน่วยงาน/ที่อยู่ที่สามารถติดต่อได้สะดวก	หน่วยงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีกำแพงเพชร
104 หมู่ 7 ตำบลนิคมทุ่งโพธิ์ทะเล อำเภอเมือง

จังหวัดกำแพงเพชร 62000

หมายเลขโทรศัพท์ 055-7361640

2.1.4 ประวัติการศึกษา

ปีที่จบการศึกษา	ระดับปริญญา	อักษรย่อและชื่อเต็ม	สาขาวิชา	ชื่อสถาบัน	ประเทศ
2554	โท	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต	วิทยาศาสตรและเทคโนโลยี การอาหาร	มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	ไทย
2548	-	ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู	-	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช	ไทย
2542	ตรี	วท.บ. วิทยาศาสตรบัณฑิต	วิทยาศาสตรและเทคโนโลยี การอาหาร	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	ไทย

2.1.5 สาขาวิชาที่มีความชำนาญพิเศษ

การแปรรูปผักและผลไม้ การทำแห้งด้วยวิธีโฟม-เมท

2.1.6 ผลงานตีพิมพ์

คณิงนิตย์ บุญอาจ และ ปิยวรรณ สุภวิทพัฒนา. 2553. ผลของชนิดและปริมาณสารก่อโฟมที่มีต่อคุณภาพของโฟมในกระบวนการผลิตน้ำแก้วนึ่งวันผงโดยวิธีโฟม-เมท. *เอกสารรวมบทความวิจัยฉบับเต็มการประชุมสัมมนาวิชาการศึกษานานาชาติแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 5 ในโอกาสวันครู.* 26-28 สิงหาคม 2553. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 640-648.

คณิงนิตย์ บุญอาจ และ ปิยวรรณ สุภวิทพัฒนา. 2554. การศึกษาคุณสมบัติของน้ำแก้วนึ่งวันผง. *เอกสารรวมบทความวิจัยฉบับเต็มการประชุมสัมมนาทางวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยอาชีวศึกษาระดับชาติ 2554 ครั้งที่ 2.* 18-19 สิงหาคม 2554. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. หน้า 499-505.

